temale ei annud, waid ise omal nõul kätki walmistasime.

Meie olime nüüd esimesed kulla otsijad ja wõisime loota, wäga rikaks saada, kui lugu pikemalt sedawiisi edasi läheks. Päraft lõppetatud pääwa tööd olime meie enamiste teiste kullaotsijate seltsis õhtul, kus aeawiiteks mõnda nalja tehti; iseäranis kentsakas näitas meile Indianeri rahwa tantsime. Ehk kül pääwa töö raske oli ja liikmeid murdis, siiski ei pannud meie seda waewa tähele. Alalisest kumargile seismisest lähwad reie luud tuimaks ja kangeks, ja käed, mis ühtepuhko wee sees märjad seisawad, lõhkewad palawal päikese paistel, et kibedat walo teewad. Aga leitut kasu wasto ei wõinud meie neid ädasi suureks arwata. Edespidi, kui meil juba rohkeste kulda korjatud oli, ei läinud meie päraft lõunat enam tööle, waid jäime puhkama, mis teised kullaotsijad nisamoti tegiwad. Kül oli imelik seda kirjut rahwa ulka näha, mis siin üheskoos, otsekui rügement jõekaldal laagris oli. Mõningad magasid puie warjul ehk oma wankrite al, teised telkides ja osmikudes; teised jälle suitsetasid tubakad ja westsid magusat jutu; mõned lappisid ja kohendasid riideid, mõningat istusid tule ääres ja walmistasid endale rooga. Kaa leidsin ma ühe suurema telgi, mis kirikuks, oli ehitatud ja kus sees üks Missionär ulga rahwale jutlust tegi.

Ümal Jaani kuu pääwal päraft lõunat juhtus mul suur õn töö juures. Mina lükasin praegu

muda unnikusse koko, mis kätkisse tahtsin wisata, kui üks pähkli suurune kulla tomp mino silma puutus, mis üle kaks loodi kaalus. Kullaotsijate seadust mööda saab leidja omale, mis tema enne mullast leiab, kui muld kätki saab pandud, ja mis raskem kui pool loodi kaalub. Kõik muu leitud kuld saab ühewõrraliselt nii mitmesse osasse jägatud, kui mehi tööl on. Meie pere oli seitsme ingeline, sellepäraft jägasime pestud kulda seitsme jäo sisse. Meie wõtsime nõuuks, et kuus pääwa iga nädalas tööd tegime ja seismendamal puhkasime. Mõned teised tegiwad kaa pühapääwal tööd.

Mis meie pääwa tööl leidsime, seda jagasime weel selsamal õhtul, et igaüks oma osa kätte sai. Iga kullaotsija kannab oma wara alati oma juures, mis temal taskutega laia nahkwöö sees seisab; seda wööd ei wõtta tema pääwal ega öösel niude ümbert lahti; sest et rahata ostjaid wäga paljo siin ümberringi liikumas on, kes hää melega teise kulla koormad imustawad kergitada. Aega mööda läks kulla-otsijate selts siin kohal wäga paksuks, sest et rahwast igapääw uest peale tungis, ja mito tarbliko tööriista meil ärrawarastati. Meie pidasime isekeskis nõuu, teise kohta siit tük maad eemale minna, kus weel nii paljo rahwast koos ei olnud. Aga mida kaugemale meie jõudsime, seda kartlikumaks läks meil lugu. Kulda leidsime meie küllalte, ja oleksime wõinud ülerikaks saada, kui meil kartust waenlaste päraft ei oleks olnud, kes alati wiltosilma meie wara peale luurisid. Juba oli mito kulla otsija rõõwlite kätte oma elo kullaga tükis müünud. Suur